

ikke sige, at det var rigtigt — men dog billigt — give ham Ret i, at det er billigt. Det er ganske vist, at de, der have hørt, selv om det ogsaa var for vore Egne, som i lang Tid have maattet undvære Heste og Bogn, som — hvad der gjælder om ikke Faa af dem — have faaet deres Heste spolerede, billigtvis bør have Erstatning derfor. Det glæder mig, at den sidste ærede Taler af Formanden er bleven gjort opmærksom paa, at den Slags Talemaader om det Upatriotiske i nærværende Lovforslag ikke høre hjemme her; thi ellers vilde jeg gøre den bestemte Paastand, at jeg, naar jeg udtaler, at man bør vedtage Lovet, ikke handler eller taler upatriotisk. Jeg taler ligefrem i de Folks Interesse, der have sat ikke Ubetydeligt til ved disse Kjørfler, og det er ganske vist ikke retfærdigt, at medens en Mand i een By faaer Erstatning, fordi han har hørt, om det nu ogsaa er for Sjendene, faaer hans Nabo i en anden By, der har hørt for vore Egne, Intet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har sagt, at det var saa dyrt og kostbart at give Erstatning; men er det i sig selv retfærdigt, finde vi, at de Paagjældende bør have Erstatning, saa kan det virkelig ikke hjælpe at sige, at det er dyrt og kostbart. Der blev, jeg troer af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), eller maaskee var det af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), gjort opmærksom paa, at Sagen i sig selv, den Erstatning, man forlanger, ikke er saa forfærdelig. Jeg troer ikke, at den er saa stor i Forhold til de andre Erstatninger, der ere ydede, og det, at det er længe siden, at Kjørflerne ere flete, at der nu er gaaet 5 Aar hen, gjør ikke Tabet en Smule mindre for dem, der have lidt Tab. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med en yderligere Diskussion om denne Sag, men tillade mig at opfordre Dem til i Retfærdighedens og Billighedens Interesse at stemme for Sagen.

Winther: Det er kun i Anledning af nogle Uttringer af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), at jeg bad om Ordet. Han troede nemlig, at

jeg skulde have antydet, at de, der ikke vilde stemme for denne Lov, skulde gjøre sig skyldige i Uretfærdighed. Det har jeg aldrig tænkt paa. Jeg har ogsaa kun sagt, at de, der tidligere havde stemt for Lovens Vedtagelse, vilde, naar de nu opgave den, vise, at de ikke havde været overbeviste om Retfærdigheden af den Sag, de tidligere havde villet sætte igennem ved deres Stemmegivning. Det var kun deres Standpunkt, jeg omtalte, ikke Modstandernes. Søvrigt har det ikke kunnet Andet end være mig hjært at høre de fædrelandskjærlige Uttringer, der bleve udtalte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), og jeg skal slet ikke tage ham ilde op, at han kom til at udtale sig, som han gjorde, idet jeg er overtydet om, at det er skeet af Barme for Tanken om Fædrelandets daværende Trængsler, som stode saa levende for ham, og jeg tager ham det for mit Bekommende som en af dem, han sigtede til, slet ikke ilde op; men dette har jo den ærede Formand allerede omtalt. Det ærede Medlem skal imidlertid lægge Mærke til, at det er ikke de Mænd, der have lidt Skaden, der her optræde og begjære Erstatning, det er Thingets Medlemmer, der have den Overbeviisning, at det er en Retfærdighed, der skyldes dem. Man kan altsaa ikke sige, at det skulde være en upatriotisk Tanke, der havde ledet til at fremkomme med Forslaget; thi det er jo ikke fremkommet fra de Skadelidtes Side. Deri var en Feiltagelse fra det ærede Medlem, som jeg dog vil bede ham overveie. Søvrigt skal jeg ikke opholde Sagen længere. Jeg troer, at den netop kunde have sin bedste Anbefaling ved at være Thingets eget Forslag.

Jens Jørgensen: Med Hensyn til den Uttring, vi hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen) om Forskjellen imellem at høre for vore Egne eller for Sjenderne, skal jeg blot sige, at det godt kunde indtræffe, at det var strengere at høre for de Danske end for Tydskerne, navnlig var dette Tilfældet, da de retirerede fra Veilegnen til Mors i Frost og streng Vinter, og flere Heste bleve spolerede. Det, der gjør Sagen saa uhyggelig og ubillig, er, at af to